

ஸ்ரீமதேசாய நம: ம

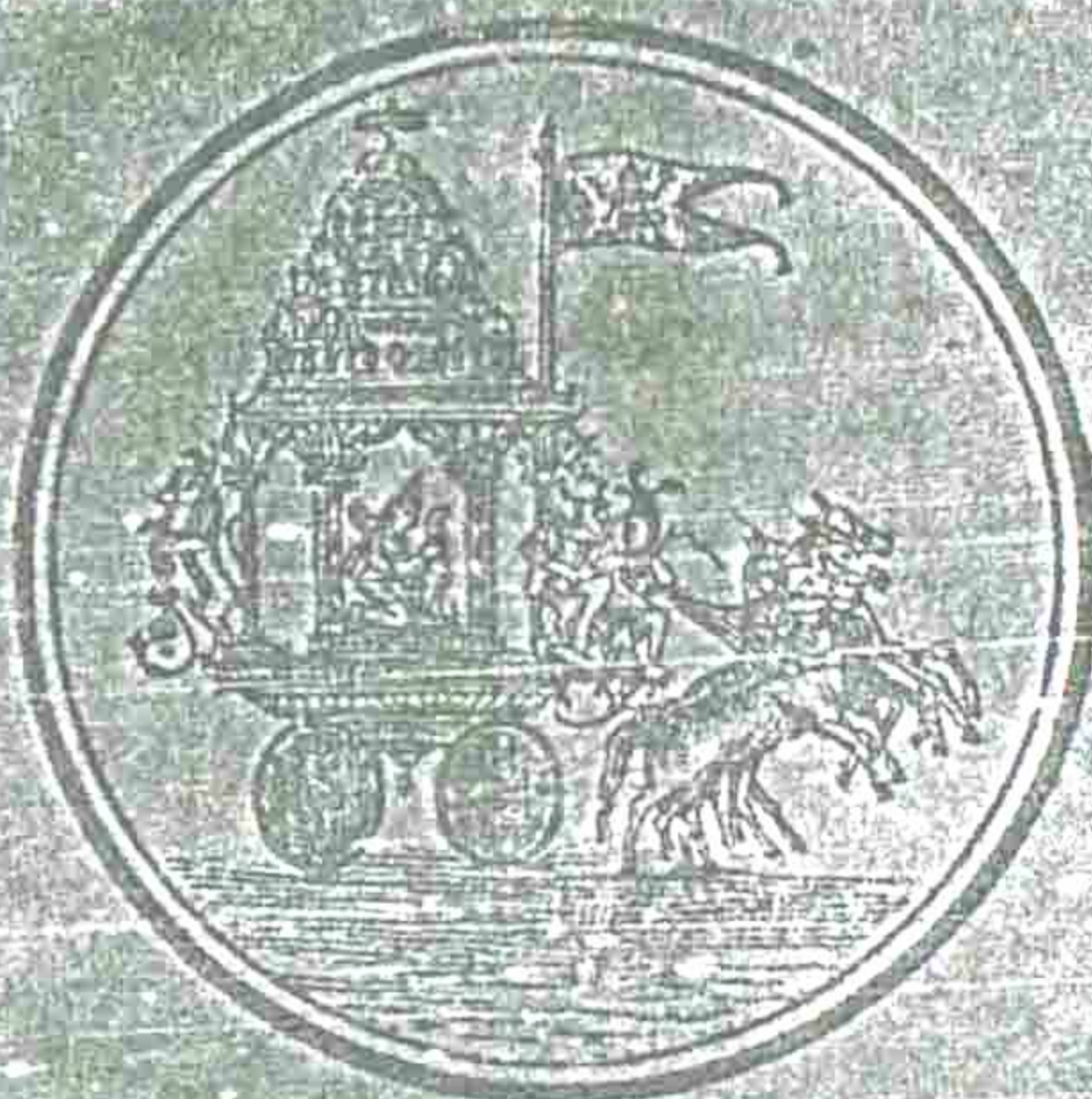
அதிசய ஸ்ரீஸமய திவாகரம்.

தோகுதி 2.

Vol. 2.

பகுதி 1.

No. 1.

1925.

January
&
February

"நனங்குவனம்பில்லா நான்முள்சேர்ந்தாரைக்கல்லான்
மனச்சுவலைமாற்றலரிது" — தேய்வப்புவர்.

பொருளடக்கம்.

1. நமது பத்திரிகை:— ப. அ. அ. 1
2. மங்களவாழ்த்து:— ஸ்ரீ. உ. வே. 4
3. ஸர்வேசுவானது சாஸனாகது } ஓர்வைஷ்ணவன். 5
4. அக்ராஸநர் முடிவுரை:— 9
5. ஸ்ரீதாமாநுஜ ஸித்தாந்த பாகாதிகை:—காரப்பங்காடு, உபய வேதாந்த வித்வான் சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி. 14
6. வைஷ்ணவர்களின் பேருமை:— ஸ்ரீ. உ. வே. வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி, சேரங்குளம். 18
7. கடல்மான்மியம்:— T.N. அப்பையங்கார் ஸ்வாமி. 1

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்—பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.] [தனிப்பிரதி அரை 4.

வி. பி. சார்ஜ பிரக்திபேதம். அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-8-0

மதுரை, தெற்குமாரட்டுத் தெரு,

ஸ்ரீஸமய திவாகரப் பிரஸித், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

கடல்மான்மியம், மஞ்ஞன்மணி விவாஸப் பிரஸித் பதிப்பித்தது.

அதிகரிஸமய திவாகரம்.

தேசுதி 2.

Vol. 2.

சுந்தரவதி

வருஷம்

பி. சி.

பகுதி 1.

No. 1.

1925.

January
&
February

"தனக்குவமைபில்லாதான்ருள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது" — தேவப்பலவர்.

பொருளடக்கம்.

1. நமது பத்திரிகை:— ப. சி. அ. 1
2. மச்சாவாழ்த்தல்:— ஸ்ரீ. உ. வே. 1
3. ஸர்வேசுவானது சாறுகத } ஓர்வைஷ்ணவன். 5
4. அக்ராஸகர் முடிவுரை:— 9
5. ஸ்ரீதாமாநுஜ லித்தாந்த பாகாசிகை:— காசப்பங்காடு, 14
6. வைஷ்ணவர்களின் பேருமை:— ஸ்ரீ. உ. வே. 18
7. கடல்மான்மியம்:— T.N. அப்பையங்கார் ஸ்வாமி. 1

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.] [தனிப்பிரதி அரை 4.

வி. பி. கார்ஜ பிரத்தியேகம். அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-8-0

மதுரை, தெற்குமாசேட்டுத் தெரு,

ஸ்ரீஸமய திவாகரப் பிரஸித், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1925.

கடல்மான்மியம், மஞ்ஞன்மலி விவாஸப் பிரஸித் பதிப்பித்தது.

அது நிற்

ஸ்ரீ:

காப்பகுதிக்

ஸ்ரீமதோமா நஜாயகம்:

ந்து மிகவும்

ஹரிஸம்ய திவாகரம்.

தொகுதி 2.

ரக்தாக்ஷிஸ்ர தைமீ

பகுதி க.

Vol. 2.

JANUARY-FEBRUARY 1925.

No. 1.

நமது பத்திரிகை.

சென்ற மார்கழிப்பகுதியுடன் நமது திவாகரத்தின் முகல் தொகுதி முற்றுப் பெற்றது. இனி அதன் இரண்டாந்தொகுதியை ஆரம்பிக்கும் நிலையில் முன்னுசாயாகச் சில விஷயங்கள் இங்கே சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

கடந்த ஒரு வருஷகாலமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமூகத்தில் நமது பத்திரிகையாலுண்டாயிருக்கும் நன்மையைக் குறித்துப் பலரும் பாராட்டி வருவது நமக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தைத் தருகிறது. பத்திரிகையிலுள்ள விஷயத்தைக் கொண்டே அதைப் பலரும் நன்குமதிக்கிறார்களாதலால் அப்பெருமைமுழுவதும் அதற்கு விஷயதாநம்புரியும் பெரியோர்களுக்கே உரியதாகும். ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் சுமார் 1500 பிரதிகட்குமேல் செலவாகி வருகின்றன. இன்னும் பலர் இதனை வாங்கி வாசித்துப் பயனடைய வேண்டியதற்கான முயற்சியை இவ் வருஷத்திலும் இடைவிடாது செய்யக்கருதியுள்ளோம்.

உயர்ந்த விஷயங்களை இன்னும் எளிய முறையில் எழுதிவர வேண்டுமென்று சிலர் எண்ணுவதாகத் தெரிகிறது. இனிவரும் பகுதிகள் கூடியவளவு அம்முறையிலுஞ் சீர்திருத்தம் பெறலாம். ஆயினும் நமது நேயர்கள் எவ்வாறாயினும் நமது கல்விவளர்ச்சியிற் பாடுபட்டுக் கடினமான விஷயங்களையும் சுலபமாக அறியும்படி பயிற்சியுடையவர்களாக வேண்டுமென்பதே நமது கருத்து.

அது நிறு

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேவாநந்தாஜாயநம:

கரப்பகுதிக?

ஸ்ரீமதேவாநந்தாஜாயநம:

க்கு மிகவும்

ஹரிஸம்ய திவாகரம்.

தொகுதி 2.

ரக்தாக்ஷிஸ்ர தைமீ

பகுதி க.

Vol. 2.

JANUARY-FEBRUARY 1925.

No. 1.

நமது பத்திரிகை.

சென்ற மார்கழிப்பகுதியுடன் நமது திவாகரத்தின் முதல் தொகுதி முற்றுப் பெற்றது. இனி அதன் இரண்டாம் தொகுதியை ஆரம்பிக்கும் நிலையில் முன்னுரையாகச் சிலவிஷயங்கள் இங்கே சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

கடந்த ஒரு வருஷகாலமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமூகத்தில் நமது பத்திரிகையாலுண்டாயிருக்கும் நன்மையைக் குறித்துப் பலரும் பாராட்டிவருவது நமக்கு மிகுந்தசந்தோஷத்தைத்தருகிறது. பத்திரிகையிலுள்ள விஷயத்தைக் கொண்டே அதைப் பலரும் நன்குமதிக்கிறார்களாதலால் அப்பெருமைமுழுவதும் அதற்கு விஷயதாநம்புரியும் பெரியோர்களுக்கே உரியதாகும். ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் சுமார் 1500 பிரதிகட்குமேல் செலவாகிவருகின்றன. இன்னும் பலர் இதனை வாங்கி வாசித்துப் பயனடைய வேண்டியதற்கான முயற்சியை இவ்வருஷத்திலும் இடைவிடாது செய்யக்கருதியுள்ளோம்.

உயர்ந்த விஷயங்களை இன்னும் எளியமுறையில் எழுதிவர வேண்டுமென்று சிலர் எண்ணுவதாகத் தெரிகிறது. இனிவரும் பகுதிகள் கூடியவளவு அம்முறையிலுஞ் சீர்திருத்தம் பெறலாம். ஆயினும் நமது நேயர்கள் எவ்வாறாயினும் நமது கல்விவளர்ச்சியிற் பாடுபட்டுக் கடினமானவிஷயங்களையும் சுலபமாக அறியும்படி பயிற்சியுடையவர்களாக வேண்டுமென்பதே நமது கருத்து.

பத்திரிகையில் விஷயதாநஞ்செய்பவர்களுக்குத் தகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டு. ஆனால் அதற்கேற்ற வருவாயில்லை. பரோபகாரசின்களாய் ப்ரதிப்ரயோஜனதிர்பாராத பெரியோர்களை முன்போலவே இதற்கு விஷயங்கள் எழுதிவருமாறுபலமுறையும் வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

நிற்க, பொதுநலத்தை விரும்பிச் செய்ப்ப்பீம் நன்முயற்சிகள் எல்லாவற்றிலும் பல இடையூறுகளுண்டாவது உலகவியற்கை. நமது திவாகரத்தைப் பிரசுரிப்பதிலும் அவ்வியற்கை மாறுபடவில்லை. பத்திரிகையை வாங்கிப் படிப்பவர்கள் பலராயினும் பணஞ் செலுத்துபவர் மிகச் சிலரேயாவர். அநேகர் சந்தாத்தொகையைச் சரிவர அனுப்பி உபகரியாத குறையினால் பத்திரிகையிலிருந்து ஊதியம் சிறிதுநினைக்கவில்லை. ஆனாலும் அதனால் அதிகநஷ்டமில்லாமையே மிகவும் சந்தோஷிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. ஒரு நல்ல விஷயத்தில் உபயோகமாகும்படி வருஷத்திற்கு ஒருமுறை இரண்டுரூபா செலவிடுவதானால், அது இக்காலத்தில் எவ்வளவு ஏழையாயிருப்பவர்களுக்கும் இயலாததன்று. அவ்வாறிருந்தும், ஒருவருஷமுழுவதும் பத்திரிகைகளை வாங்கிக்கொண்டு இன்னும் சிலர் சந்தாத்தொகையை அனுப்ப மனமில்லாதிருக்கிறார்களென்பதை இங்கு வெளிவிட்டுச் சொல்ல வெட்கமுந் துக்கமும் உண்டாகின்றன.

இப்பத்திரிகையிலிருந்து இனிக்கிடைக்கும் லாபத்தை ஸம்பந்தாய வளர்ச்சிக்கான தருமவழிகளிலேயே செலவுசெய்ய உத்தேசித்திருப்பதால், இதனை வாங்குவோரனைவரும் புஸ்தகமும் புண்ணிபமும் ஒருங்கே அடையக்கடவராவர். ஆகையால், ஸ்ரீ வைஷ்ணவசமூகத்தினர் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்றவரை சந்தாதார்களைப் புதிதாகச் சேர்த்து உதவிபுரியுமாறு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அன்றியும், ரூபா இருபத்தைந்து முன்பணமாக அளிப்பவர்கள் இப்பத்திரிகையின் சாசுவத அபிமானிகளாக மதிக்கத்தக்கவராவார்கள். அவர்களிடமிருந்து வேறு சந்தாப்பணத்தை விரும்பாமலே ஆயுட்காலம்வரை அவாகட்குப் பத்திரிகை அனுப்பிவரலாகும்.

அது நிற்க, அநேக விதமான அசந்தர்ப்பங்களால், நமது திவாகரப்பகுதிகளை உரிய காலங்களில் வெளியிட முடியாதிருந்த குறைக்கு மிகவும் வருந்துகிறோம். மேற்குறித்த இடையூறுகளில் முக்கியமானதும் அதுவே யாகும். அதனை நீக்குவதற்காக முன்னரே குறிப்பித்திருந்தபடி குரோதனசித்திரைமாதம் 22உயன்று(4-5-25) ஹரிசமயதிவாகரமேன்றும் பெயராலேயே ஒரு அச்சியந்திரசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தென்னும் விஷயம் அன்பர்களுக்கெல்லாம் அகமகிழ்ச்சி உண்டாக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அதன்மூலமாகத்தாலதாமதப்பட்ட பகுதிகளை இரண்டிரண்டாக ஒன்றுசேர்த்து விரைவில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த எண்ணியிருக்கிறது. அன்றியும், அச்சியந்திரசாலையின்துணைகொண்டு வைஷ்ணவத் தமிழ் நூல்களையும், மற்றும் மணிப்ரவாள நடையிலமைந்த ஸம்பந்தாயக்ரந்தங்களையும் அச்சிட்டு லோகோபகாரமாக மிகவும் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கருதியுள்ளோம். அத்தகைய பெரும் முயற்சிகள் தகுந்த மூலதனமில்லாமல் நடைபெறா. ஆயினும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான செல்வர்களனைவரும் ஏற்றவாறு திரவியசகாயஞ்செய்ய முன் வருவார்களானால் எதுதான் நிறைவேறுது?

ஆகையால் பத்திரிகைக்கும், யந்திரசாலைக்குமாக மூலதனஞ் சேகரிக்க விரும்பிய காலையில், முதன்முதலாக ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி வானமாமலை ஸ்வாமிசந்நிதியிலிருந்து ரூபா இருநூற்றைம்பதும், ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி அயோத்தியா ராமா நுஜஸ்வாமி ஸந்நிதியிலிருந்து ரூபா இருபத்தைந்தும் திருவுள்ளமுவந்து பிரஸாதிக்கப்பெற்ற விவரம் மிகுந்த க்ருதஜ்ஞதையுடன் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வுபகாரங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவரெல்லோராலும் எக்காவுத்திலும் மறக்கற் பாலனவல்ல.

ஸ்ரீமத்ராமா நுஜஸித்தார்தப்ரவர்த்தகர்சார்யர்களான, இந்த இரண்டு ஸ்வாமிகளுடைய பூரணமான கிருபைக்கு நமது திவாகரம் பாத்திரமாக ஆயிற்றெனின், மேன்மேலும் இதன் அபிவிர்த்திக்கு அதுவோர் அறிகுறியாகுமென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ? இவ்வாறே இன்னும் பலதனிகள் இதனை ஆதரிக்க முன்

பத்திராதிபர்

மங்கள் வாழ்த்துப் பாடல்கள்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸர்வேசுவரன்து

சரணாகத ரகஷண விரதம்.

முதலில் அந்த அவதாரத்திற்கு ஆஸ்பதமே சரணாகதர்களான தேவர்களின் ரக்ஷணார்த்தம் அபயமளித்ததாம். ஸ்ரீ ராமாயணமே சரணாகதிசாஸ்திரம் என்பதற்கு ஆசார்யர்கள் பலவித நிருபணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவற்றுள் முதன்மையாக அவதாரத்தின் அடிப்படையே தேவர்களின் சரணாகதியாயிருப்பதுபற்றி, கிரந்த ஆரம்பத்திலேயே சரணாகதவாத்ஸல்யம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறவித்துன்பத்தை நீக்குபவனும், பிறப்புமிறப்பு மில்லாதவனுமான ஸர்வேசுவரன் சரணாகத ரக்ஷணார்த்தம், பூமியில் மதுஷ்யயோநியில்

அவதரிக்க ஸங்கல்பித்தது அந்த குணத்திற்குப் பெரிய முதற் சான்றும்.

சரணுகத ரக்ஷணத்தில் புகுந்தவாறே, எவ்வளவோ சரணடைந்தவர்களின் ரக்ஷணம் ஏற்படுகிறது. அவாப்தஸமஸ்த காமனும் ஸர்வ சக்திமானுமான அவனுக்கு எத்துணை சேதனர் சரணடைந்தாலும் ரக்ஷிப்பது அஸாத்யமோ?

சரணடைந்தவரில் நல்லோர், தீயர், என்னும் பேதம் பாராட்டுவது உண்டோ? அன்று சரணம், எனக் கூறியபாவரும் அவனுக்கு நல்லோரே.

கானில், மின்னிடைப் பிராட்டியின், மென்முலை வருத்திய கொடிய காகம் முடிவில் ரக்ஷிக்கப்படவில்லையோ? அக்காகாசரன் மன்னிக்கத்தகுந்தவனா? அவனுடைய அபராதம் மறக்கற்பாலதோ? அவனுமன்றோ ரக்ஷிக்கப்பட்டான். அக்கொடியவன் முதலிலேயே பிழை பொறுக்கும்படி சரணமடையாது, மடமையினால் அசக்தர்பாலெல்லாம் அலைந்து இறுதியில் வந்தான் என்னும் தோஷம் அவனுடையதேயாகும். குற்றம் செய்த அப்பொழுதே சரணமடைந்தாலும் அவன் ரக்ஷிக்கப் படுவோனே. உலகீர்! இந்த உபாயத்தை அறிந்தவர்கள் அதனைக் கைக்கொள்ளாதிருப்பார்களோ.

வீரனான ஒரு சத்ருவை நிரஸனம் செய்து, அவனால் பிடிதான ஒரு சரணுகதனை ரக்ஷிப்பதே ரக்ஷணத்தின் பெருமை. காகமோ பக்ஷிகளிலும் கீழ்மையானது. அதை ரக்ஷிப்பதில் கேஷலம் கருணை காரணமாயது. பலபராக்கரமத்தினால் சாதின்னக் கூடிய அபயப்பரதானமே விசேஷம் என ஒரு சொல் பிறக்கத் தெரிய, சக்ரீவனது ரக்ஷணத்தை விளக்குகின்றனம்.

யுத்தத்தில் தனக்கு எதிர்ப்பட்டவனது பலத்தில் பாதியை ஆகர்ஷிப்பவனும், திரிலோகத்தையும் ஆயித்த ராவணனை ஒரு பூச்சியைப் போல இடிக்கி வந்தவனுமான வாலியினால் பிடிதான சக்ரீவனுக்கு, அபயமளித்து, வாலியை மாயக்கதம் தனக்கு ஆற்றலுண்டென மராமரமேழத்தனால், விளக்கித் தரும்படி வாலியையும் மடித்து

ராஜயாபிஷேகம் செய்ததத்தில் ஒருவகே பலபராக்கரமத்தி குண விசேஷங்களுடன், நாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயமும் ஸம்பந்தித்தமேயன்றோ?

இனி, சரணுகதிபண்னம் வர்க்கரில், சத்ருவென்றும், நீசனென்றும், வித்யாஸம் பாராட்டுவதில்லையென்பதை சரணுகதனை விபீஷணரக்ஷணத்தில் காட்டுவாம்.

ராக்ஷஸ வம்சத்திலேயே ஜனித்தவனும், “மெய்வாட, மனம் வருந்த, மெல்லியனைக் கவர்ந்து சென்ற, செய்பாதகச் செறுக்குற்ற ராவணனது, சகோதரனுமான அவ்விபீஷணனை அபயமளித்து ரக்ஷித்தது வருணிக்கப் போமோ?

“நிவேதயதமாம் க்ஷிப்ரம் லிபீஷண முபஸ்திதம், ஸர்வலோக சரணபாய னாகவாய மகாத்மனே” ‘எல்லோருக்கும் சரணயனும்’ ரக்ஷிக்க வல்லவனுமான ராகவனிடத்தில் விபீஷணனெனும் நான் சரணமாக வந்திருப்பதாய்ச் சீக்கிரம் தெரிவியுங்கள் என, சக்ரீவன் முதலானோரிடம் கூற., அச்சக்ரீவன் முதலானோர் அப்படியே ராகவனிடத்திற் சென்று, சத்ருமத்தியினின்றும் வருபவனும், காமரூபியான ராக்ஷஸனும், ஆன இவன் நம்பத்தகாதவன், ராவணனால் ப்பப்பட்ட சாரன். இவன் வஞ்சிப்பதில் சூரன். ஆதலால் இவனைத் தண்டிப்பதே உசிதம் எனவும், “உலூகாநிவ வாயஸ.” என இவன் ஒருவனாயிருந்து நம்மெல்லோரையும் நாசம் செய்து விடுவான். இவனைத் துரத்திவிட்டாலும் மாரீசனைப் போன்று பின்னொருகால் வந்து பிடிப்பான். ஆதலால் இவனது மந்திரிகளது தலைகளையறுத்து இவன் கையில் கொடுத்து இவனையும் கொல்ல வேண்டுமெனவும் கூறினர். இதனை மறுத்து ராகவன் பல உதாரணங்களால் அவன் ஏன் நிர்த்தோஷியாக இருக்கக்கூடாதெனச் சொல்லியும் பின்னும் பிரமுகர்களான ஒவ்வொருவரும் அவனை அங்கீகரிப்பதில் ஆகேஷிபித்தனர்.

இதனைச் செவியேற்ற ஸ்ரீ ராகவன் “மித்ரபாவேன ஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதஞ்சன” தோஷோ யத்யபி தஸ்யஸ்யாத் ஸதா

மே த தகர்ஹிதம்" சரணமென்று வந்தவனை எவ்வளவு அஷ்டனான
லும் நான் கைவிடமாட்டேன். அதுநல்லோரால் புகழத்தக்கதே
எனக்கூறி விபீஷணன், நல்ல எண்ணத்துடனும், தன்னைக் காத்துக்
கொள்வதற்குமாகவே ஏன் வந்திருக்கக் கூடாது. அவனது தொ
னியில் பயமானது பெரிதும் விளங்குகிறது. பயந்தாவது அல்லது
பாவனை செய்தாவது சரணம்! எனக்கூறிவந்தவனை ரக்ஷிக்காதவன்
பெளருஷமும், ஆற்றலுமில்லாதவன், எனவும், இன்னும் கபோத
உபாக்யானத்தையும் கூறி விபீஷணனைத் தான் ரக்ஷித்தேதீருவதாய்
பிரதிக்கொளையும் செய்கிறார். அவ்வாறே அவனுக்குத்தான் அபயம்
ளித்தாய் விட்டதால், அவன் விபீஷணனல்லாது ராவணனாயிருப்பி
லும், அழைத்துவாவேன சுக்ரீவனை ஆக்ஞாபித்தார். சத்ருவெனக்
கூறிய சுக்ரீவனையே அவ்விபீஷணனையிட்டுவாவென ஆக்ஞாபித்த
தில் ஒருபாகவத நிர்தனையில் அவனுக்கு வந்தபாபந்தொலைப அவனை
க்கொண்டே விபீஷணனை அழைக்கச் சொன்னதாய் வித்வத் ஜனங்
கள் ஒரு சுவாசஸ்யம் சொல்வதுண்டு. எனவே இதனால் ஸ்ரீராகவன்
பூர்வம் தன்னைச்சரணடைந்த சுக்ரீவனுக்குப்பின்னர் எக்காலத்திலும்
பாபம் சம்பவியாதிருக்கும்படி பாது காத்தருளினானென்பதும் விச
தமாகிறது.

நிற்க, ராவணனை வந்திருப்பினும் என மொழிவதிவிருந்து
ஸ்ரீ ராகவன் கொடிய அபராதியான ராவணனை வதம் செய்யாது,
அவன் சரணமென்றுவர, அவனையும் கூழிக்க ஆசை கொண்டே
ஸமுத்திரத்தில் தாமஸித்தார். என்னும் உட்பொருள் த்வசிப்
பதை ஆசுஷிப்பாரில்லையென நினைக்கிறேன். இவ்வாறெல்லாம் சரணு
கதிபண்ணியவர்கள் ரக்ஷிக்கப்பட்டபின்னர் ராகவன் ராவணனுடன்
போர்புரிபுங்காலும், ரத சாரதிகளழிந்து வெறுங்கையாய் நிற்கும்
அவனை 'இன்றுபோய், நாளைப் பேருக்கு வா' என சரணாகதனை
வடுகுவெனக் காமிகள் தையலார் மனமிரங்குமோவென வேண்டுவது
போல் அவன் மனந்திருந்தலாகாதாவெனக் கூறினார். சரணாகதி
பண்ணாதது துர்ப்புத்திபடைத்தராவணனது தோஷமெனவும் சர
ணாகதி பண்ணியவர்கள் கேசமமடைந்ததும் உள்ளங்கை நெல்லிக்
கனி. இப்படிக்கெல்லாம் 'சரணாகத ரக்ஷணமென்பது' ரக்ஷவனது

முக்ய விரதமாயிருப்பதாலும், அந்த உபாயத்தை
விலே கர்மபந்தங்களும் கிங்குத்தியாகி, சேனன் உஜ்ஜிவிக்கிற
னென்பது நமது பாமாஸார்யஸரின் திவான வித்தாரதமாத
லாலும் அதனை இக்கு விஸ்தரிக்கலானேன்.

இன்னும் கிருஷ்ணவசாரத்தில் தோஷபதிக்கு அபயப்ரதானம்
பண்ணியபின்பு, இதன் காலாத்தியம் கிஷும் வெளியாகிறது.
ப்ரபத்திக்குக் காலதேச நியமில்லையென அசுத்தையான நிலை
யிலும் ப்ரபத்திபண்ணிய தோஷபதியினிடத்திலும், விக்ந்திநிர்ணய
மில்லையென முடிவாய்ப்பட்ட கேஜத்தினிடத்திலும் காணலாம்.
ஆதலால் நம்மெல்லோருக்கும் துசார்யக்கான முன்னோர்களில் பரம
பக்தரான ஸ்ரீகுருவந்தார் அருளிப்படி... தாம் கிஷ்டோஸ்மி நகாதம்
வேதீ நபக்திமான் த்வத் சரணாவிக்ரீத, அக்குச்சுமோ நம்பகதிச் சரண
ய த்வத் பாதமுலம் சரணம் ப்ரபத்யே" என்ற சர்வசுவரனைச்
சரணமடைகிறவர்கள் கிஷ்டோசமாய் அ வனது க்ருபைக்கிலக்
காவார் என்பது சிச்சயம்.

ஸ்ரீ ஸ்வஷ்ணவன்.

ஸ்ரீ:
சென்னை.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வித்தாரதவையின் 14-வது வார்த்தை ஸங்கத்தின்,
அக்ரணநர் முடிவுரை
[முதல் தோத்திரம் 203-ம் பக்கத் தோடிக்]

ஸ்ரீலக்தி ராவணனுடைய க்ருபையினால் இந்தசபை இம்
மதுரையில் மதுரமாக நடந்து முடிவடைந்த கம்முடையவும்
மதுராவாஸிகளுடையவுமான அந்நாட்டிலுமாயிருக்கிறது. இவ்
வளவு சிறப்பாக நடக்கும்படி இந்த வகையில் யாவரும் மிகுந்த குதூ
றலத்துடன் கூடினார்கள். இவர்களுக்கிடம் நம்மயறிவுடையவர்
களாயிருக்கிறோம். இம்முன்றுதினங்களிலும் உபாயாஸகர்கள் அம்

ருததாரையர்கப்பிரசங்கமழை பொழிந்தார்கள். பதினாறு உபாய ஸங்களும் பதினாறு ரஸமாயிருந்தன. இப்படிப்பட்ட சிறப்பும் குது ஹலமும் நம்முடைய ஸபை அபிவிருத்தியடையுமென்பதைக் காட்டு கின்றன. இந்த ஸபையானது மேன்மேற் பல இடங்களிலும் நடந் தேறினால் நம்முடைய சித்தாந்தம் எங்கும் பரவி நிலைநிற்குமென்பது நிச்சயம்.

ராஜாங்கத்தார் ஆங்கில பாஷையிலும் லௌகிக பதவிகளிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றவர்களுக்குத் தகுந்த பட்டமளிக்கிறார்கள். அவை பல படியாயிருக்கின்றனவென்பதை நாமெல்லோரும் அறிவோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் நன்குபயின்ற சிறந்த பண் டிதர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் நாம் அவர்களை வெகு மானித்து அவர்கள் பாண்டித்யத்துக்கேற்றகுமாறு ஒரு பட்டமும் அளித்தோமில்லை. நம்முடைய ஸித்தாந்த விஷயத்துக்கென்று தனியே சில பட்டங்களை இந்த ஸபையார் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பது அடியேன் அபிப்பிராயம்.

இந்தப்பட்டங்கள் இரண்டு வகைப் பட்டனவாயிருக்கவேண்டும். அவற்றுள், இயல்பாகவே சிறந்தபண்டிதர்களாய், சித்தாந்தத்திற்குப் பலபடியாலும் உபகாரம் செய்திருக்கும் ஸ்வாமிகளின் பூஜ்யதையைத் தெரிவிப்பதற்காக அக்ரதாம்பூலம்போல ஒரு பட்டம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது ஒருவகை. ஒவ்வொரு வருஷமும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விசேஷ உபகாரம் செய்தவர்களுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது மற்றொருவகை. இது அவர்களால் செய்யப்படும் உபகாரத்துக்குத் தக்கபடி இரண்டு மூன்று பிரிவுகளையுடையதாயிருக்கலாம். அவற்றுள் நம்முடைய சித்தாந்த ஸபையின் ணைக்கங் களைப் பின்பற்றி மிகுதியாக உழைப்பவர்களுக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்கவேண்டும். நம்முடைய ஸித்தாந்திகளுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் உட்பகையை நீக்குவதற்காக உழைப்பவர்களுக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்கவேண்டும்.

இதுமுன் பகவதர்மாநுஜனித்தாந்தத்தைச்சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் அந்த ஆசார்யனிடத்தில் மிகுந்த அன்புடையவர்களாய்,

மாறுபாட்டை விட்டொழித்து ஒருவருக்கொருவர் சண்டை சச்சர வுகள் செய்கிறதில்லையென்று ஸங்கற்பம்செய்துகொள்ளவேண்டும். அடியேனுடைய முன்னுரையில் இதை விரிவாகச் சொல்லவில்லை. நமக்குள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் சண்டை எப்படியுண்டா னது என்பதை ஆராய்வோம்.

முதலில் உண்டாயிருக்கும் பெரிய சண்டை ஆசார்யஸ்துதியைப் பற்றியதே. ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய ஆசார்யன் விஷய மான தனியன்களை அதுஸந்திக்கிறோமென்றால் அதற்குத் தடை செய்வது நியாயமாகுமா? நம்கொள்கைப்படி ஆசார்யனைஸ்துதிப்பதே சிஷ்யனுடைய முதன்மையான காரியம். அதுசெய்யாமலிருப்பவனைச் செய்யும்படி வலிந்து தூண்டவேண்டிவதன்றோ நமது கடமை. அனைதச்செய்யும் ஒருவனைத் தடுப்பது வைஷ்ணவ லக்ஷணமாகுமா? அப்படித் தடுக்க நினைப்பவர்களும், தடுப்பவர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரல்லரென்று சிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

இரண்டாவது சண்டை தீர்த்தமர்யாதை விஷயமாயுள்ளது. பகவானைப்போலப் பாகவதர்களும் நமக்கு மேலானவர்களே. பாக வதர்கள் தீர்த்தம் பெற்றுக்கொண்டபின்பு அவர்களுடைய பிரஸாத மாய்க் கடைசியில் நாம் தீர்த்தம் பெற்றுக்கொள்ளுவது நம்முடைய ஸ்வரூபத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. இப்படிச் செய்தா லன்றோ நமக்குள்ள சாந்தி, ஸுகமை முதலிய குணங்கள் வெளியாகும். இவ்விஷயத்திற் சண்டையிடுவது மனதுக்குத் துன்பத்தையும் அவ மானத்தையும் விளைவிக்கிறது. இதை ஒழிக்கவேண்டியதும் நம் முடைய கடமைகளில் முதன்மையானதே. இதற்காகவே இப்படிப் பட்ட சண்டையை முயன்று தீர்த்துவைப்பவருக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்கவேண்டுமென்று முன் தெரிவித்துக் கொண்டேன். இதை ஸபையார் நன்கு யோசித்துப் பொருத்தமான பெயர்களை ஏற்படுத்தி அடுத்த வருஷம் முதல் பட்டங்கள் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இந்த ஸபைக்கு எழுந்தருளியிருந்து உபந்யாஸங்கள் செய்தரு ளிய பண்டிதர்களுக்கு ஸபையோர் உபகரித்திருப்பது சிறிது ம் போதாதென்று என் நண்பர் ராமையங்கார் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

பண்டிதோத்தமர்கள் கைம்மாறு கருதாது எழுந்தருளினமையாலே இந்த ஸபை ஜனகராஜஸபைபோல் விளங்கிற்று. நாம் லக்ஷ்மீபா கொடுக்கிறோமென்றாலும் அதற்காக ஆசைப்பட்டிக்கொண்டு வரத் தக்கவரல்லர் இந்த மஹான்கள். கேவலம் க்ருபாவசயர்களாயன்றோ எழுந்தருளியிருப்பது. அசலூர்களிலிருந்து எழுந்தருளி இந்த ஸபையை அழகு பெறச்செய்தது அவர்களது ஆர்வமுடையே.

மஹாமஹோபாத்தியாயர் என்ற பட்டத்தைப்பெற்றவராயும், அபாதேசிகன் என்று சொல்லக்கூடியவராயும், அந்தத் தேசிகனைப் போலே சிறுத்த திருமேனியுடையவராயும், தேசிகாசார்யர் என்ற திருநாமத்தையுடையவராயும் உள்ள இந்தப்பெரியார் “ஸ்யாஸனித் தாந்தமார்த்தாண்டம்” என்னும் ஓர் அரியநூலை இயற்றியிருக்கிறார்.

அது பிறும்மகுத்திரத்திற்கு ஒரு பாஷ்யம் போல்வது. இந்த ஸ்வாமி தம்முடைய உபந்யாஸத்தில் நம் ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்துவதற் காகப் பலமுறை தாம் வடதேசம் சென்று வாதிகளை வென்று நிலை நாட்டிய படியை எடுத்துக் காட்டினார். இப்படியே நம் பூர்வாசார் யர்களும் ஸித்தாந்தத்தைக் காப்பாற்றிவந்திருக்கிறார்கள். தற்காலம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் நமக்கு ஈடுபாடில்லாமையால் இதன் அருமையை நாம் அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஆயினும், இனிப் பின்னால் வருமவர் கள் ஸம்ப்ரதாயத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு இப்படியான நூல் மிகவும் பயன்படத்தக்கது. இந்தஸ்வாமி தர்மசாஸ்தராப்யாஸம் செய்யத் தொடங்கிய கால முதல் நாளிதுவரையில் இந்தஸம்ப்ரதாய சாஸ்திரங் களைப் பயின்றிருப்பதையும் ஆராய்ந்திருப்பதையும் ஒருங்கு திரட்டி இந்தப்புஸ்தகமாக எழுதியிருக்கிறார். ஸ்ரீஉப. வே, அன் பில் கோபாலாசார்யர் முதலியவர்கள் இதைஸேவித்து அச்சிட்டுவெளியிட வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட இந்த ஸ்வாமியும் அங்கீகரித் திருக்கிறார். இதை அச்சிட்டுவெளியிட உத்தேசம் அதுநூறுருபா செல்லுமென்று தோன்றுகிறது. நாம் எல்லோரும் இயன்றவளவு உப கரிப்போமானால் இந்நூல் எளிதில் வெளிவரக்கூடும். ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு பிரதிவாங்கிக் கொள்வதாக வாக்களித்தால் இன்னும் சுலபமாம். நம்ஸம்ப்ரதாயத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவரும் பெரிய வைதிகருமான திவான்பஹதூர் நம்பெருமாள் செட்டியார் இப்புஸ்தகம் அச்சிடுவதற்கு ரூபா இருநூறு முன்னதாகவே கொடுத்திருக்

கிறார். அது பாங்கியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருடைய தூண்டுதலுமில்லாமல் தாமே முன்வந்து கொடுத்தமையால் இவ ருடைய ஆஸ்திக்யம் நன்கு புலப்படுகிறது. இந்த மஹத்தான க்ரத் தம் ஸ்ரீஉப. ஏ. வி. கோபாலாசார்யரால் ஸ்ரீரங்கத்தில் நடைபெற்ற ஸபையில் ரங்கநாதன் ஸநிதியில் அரங்கேற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்த க்ரந்தப்ரசாரண விஷயத்தில் எல்லோரும் முன்வந்து உதவி புரியவேண்டும்.

கடைசியில் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீரங்கத்திற் பெரிய பெருமானையும், திருநகரியில் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து அது ஜ்ஞை பெற்றுக்கொண்டு இந்த ஸபைக்கு வந்தேன். பெரியபெரு மானே ஸேவிக்கும்போது அவருடைய திருவடிகளில் நிரந்தரமாய் அந்தசங்கமாக வீணாகானம் செய்து கொண்டுவரும் வைணிக வித் வான் ராமஸ்வாமியீயங்கார், பகவானுக்கு முகோல்லாஸமாக திவ்ய ப்ரபந்தத்தை வீணையிற் பாடுவதைக்கேட்டு ஆநந்தித்தேன். அப் படிப்பட்ட கானத்தை இச்சபையோரெல்லோருங் கேட்டனுபவிக்க வேண்டுமென்றெண்ணி அவரை, இங்கு வரவழைக்க, ஸபையின் சென்ற இரண்டு தினங்களிலும் ராத்திரி அநு-மணி முதல் மறு-மணி வரை எல்லோரும் அந்த வீணாகானஸத்தை அதுபவித்தார்கள். அந்தந்தக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அந்தந்தக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவசியம் ஆதரிக்கவேண்டும். இவரை எப்படி ஆதரிக்க வேண்டும்? இவரை எப்படி ஆதரிக்கலாம்? என்று யோசித்துப் பட்டணத்திலிருந்து ஒரு தங்கப்பதக்கம் வரவழைத்து வைத்திருக் கிறேன். அதில் இவருக்கு இந்த ஸபையோரால் பரிசளிக்கப்பட்டது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதை அவருக்குப் பாரி தோஷிகமாகக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் அறமதிதரவேண்டும். கீழ்ச் சொல்லிய மற்றப் பட்டங்கள் கொடுப்பது ஒருபக்கமிருக்கட்டும். இரண்டுநாளாக நம்முடைய செவிகளுக்கு ஆராவமுதனித்த இவ ருக்கு “ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்தஸபையின் வைணிகவித்வான்” என்கிற பட்டம் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது. இவர் இந்த ஸபை எங்கு நடந்தபோதிலும் தவறாமல் அங்குச் சென்றிருந்து சிறப்பிப்பாரென்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீராமா நுஜ ஸித்தாந்த ப்ரகாசிகை.

காரப்பங்காடு ஸ்ரீம துபயவேதாந்த வித்வான்

சிங்கராசார்யஸ்வாமி எழுதுவது.

[முதல் தோகுதி 289-ம் பக்கத்தோடர்ச்சி]

அது நிற்க, பூர்வமீமாம்ஸையில், “அதாதோ தர்ம ஜிஜ்ஞாஸா” என்கிற ஸூத்ரத்தில், சொல்லப்பட்ட தர்மபதம் “க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்” என்கிறபடியே ப்ருஹ்மபரமாகையாலும், பூர்வமீமாம்ஸையும் உத்தரமீமாம்ஸையும் ஏகசாஸ்த்ரமாகையாலும், உத்தரமீமாம்ஸையில் ஏற்படும்ப்ருஹ்மவிசாரத்துக்கும் ஸாதாரணப்ரதிஜ்ஞா பரமென்று சுருதப்ரகாசிகையில் நிரூபித்திருக்கிறபடியால், அந்த தர்ம சப்தார்த்தமான உபாயம் ஸர்வேசுவரன் என்று ஸித்திக்கிறது.

ஆனால் சுருதப்ரகாசிகையில், தர்மவதேசங்கள் பலகரணமன்றியிருந்தாலும் உபகரணமாயும், அதிகரணமாயுமிருப்பதால் தர்மசப்தார்த்த மாவனபோல ஈசுவரனும் பலப்ரதனுகையாலே தர்மசப்தார்த்தமாகலாமென்று நிரூபித்திருப்பதால் பலகரணத்வம்ஸித்திக்கமாட்டாதென்னில், கீழ்நிரூபித்தபடி கரணத்வம் ஸித்தித்திருப்பதால் அந்த கரணத்வத்தோடேகூட பலப்ரதத்வனுகையால் ஏற்படுகிற தர்மத்வமும் உண்டென்று ஸித்திப்பதல்லது, கரணத்வ நிஷேதத்தில் நாத் பரியம்கொள்ள இடமில்லை. இப்படிச் சொல்லாதபடித்தில் மற்ற இடங்களில் கரணத்வத்தை உபபாதிக்கிறவர்க்கிப்பத்தோடு விரோதிக்கும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மேலும் திருமழிசைப்பிரான் நான்முகன் திருவந்தாதியில், “இல்லற மில்லேல் துறவறமில்” என்கிற பாசரத்தில், ப்ரவ்ருத்தி தர்மமன்றாகில் நிவ்ருத்திதர்மமாகச் சொல்லப்படுவதும் தர்மமில்லை; நல்லறமாவதும், நாலு வேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிற தபஸ்ஸும் நாராயணனேயாம். இம்முடிபை அன்றென்று மறுப்பவர் ஒருவருமில்லை; ப்ராமானிகரெல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது; என்று அறுதியிட்டிருப்பதாலும் பலகரணத்வநுபமான உபாயத்வம் ஈசுவரனுக்கேயுள்ளதென்பது ஸித்தம்.

இங்ஙனமன்றிக்கே, உபாயமென்பது அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும், இஷ்டப்ராப்திக்கும் கரணமாயிருப்பதைச் சொல்லுமதாகையால், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்குக்கரணம் பக்தியாதிகள்; இஷ்டப்ராப்திக்குக் கரணம் ஸர்வேசுவரன், ஆதலால் பக்தியாதிகள் கரணமென்பதற்கும், ஈசுவரன் கரணமென்பதற்கும் விரோதமில்லை. ஆனால் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் “அவித்யா நிவ்ருத்திரேவ மோகூ:” என்றும், இஷ்டப்ராப்தியென்பது “பாவாந்தர மபரவ:” என்கிறந்யாயத்தாலே அவித்யா நிவ்ருத்தியேயாகையால் தனித்து இஷ்டப்ராப்தியென்பது இல்லை என்றிருப்பதால் இந்த வ்யவஸ்தை கூடாதென்னில், அப்படியிருந்தாலும் அவித்யாநிவ்ருத்திக்கு அநந்தரபாவியாய்வருகிற அநுபவம் “பாவாந்தர மபாவ:” என்கிறந்யாயத்தாலே அவித்யாநிவ்ருத்தியாகச் சொன்னாலும் அதற்கு அனந்தரம் வருகிற அனுபவகைங்கர்யங்கள் அவித்யாநிவ்ருத்தியாகாமையாலும், அவைகள் ஸ்வாபாவிகங்களாயிருந்தபோதிலும், “இச்சாத ஏவ தவவிச்வ பதார்த்த ஸத்தா” என்கிறபடியே ஸர்வேசுவரனுடைய இச்சையாலே ஸித்தங்களாகையால் ஸர்வேசுவரன் கரணமென்று சொல்லலாமென்னில், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபோல் ஆகந்துகமன்றியே ஸ்வாபாவிகங்களாகையால் ஸர்வேசுவரனுக்கு ஸத்தையை நிர்வஹிக்கையாகிற ப்ரயோஜகத்வ மொழியகரணத்வம் ஏற்படாது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அப்படி கரணமாகச்சொன்னாலும் கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்ட ப்ரமானங்களில் சரணசப்தம்: “ச்ரு ஹிம்ஸாயாம்” என்கிற தாது பாடத்தின்படி அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலும் கரணமென்று ஏற்படுமாகையால் அப்படிச்சொல்வது ப்ரமானவிருத்தம்.

ஆனால் ஸாராஸ்வாதியில் இப்படி நிரூபிக்கப்படுகிறது. இவைகளில் ஏற்படுகிற ஸ்வாஸ்யாஸ்வாஸ்யத்தை ப்ராஜ்ஞர்கள் நிரூபித்துக்கொள்க.

உபேயமாகையாவது:— “ஸர்வேசுவரனே ப்ராப்த்யுத்தேசியனாயும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாயுமிருக்கை; ப்ராப்த்யுத்தேசியத்வம் ஸர்வேசுவரமாத்ரநிஷ்டம். கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸர்வேசுவரனிடத்திலும் பிராட்டியிடத்திலும் பர்யாப்தம். இந்த விஷயம் கீழே நிரூபிக்கப்பட்டது.

இப்படியிருந்துள்ள ஸர்வேசுவரன் பர, வ்யூஹ, விபவ, அந்தர்யாமி, அர்ச்சாவதாரங்கள் என்கிற ஐந்துப் பிரகாரங்களை யுடையவனாயிருப்பன்.

அவற்றுள், பானாயிருக்கையாவது-அப்ராகிருதமான நித்யவிபூதியில் சுத்தஸத்வமயமான விக்ரஹத்தையுடையவனாயும், ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனாயும், லக்ஷ்மீ பூமீ நீளாதி மஹிஷீஜனஸமேதனாயும், அநந்த கெருடவிஷ்வக்ஸேநாதி நித்யர்களாலும் முக்தர்களாலும் பரிசரிதசரணயுகளனாயும், அனந்தபோக பர்யங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

வ்யூஹமாவது:-அந்த விக்ரஹத்தில் நின்றும் உத்பந்நங்களான வாஸுதேவ-ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த ரூபங்களை யுடையவனாய்க்கொண்டு ஆமோதாதிலோகங்களிலும், க்ஷீராப்தியிலும், எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு. இவற்றுள் வ்யூஹ வாஸுதேவ ஸ்வரூபர் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராயிருப்பர். மற்றமூவர்களிடத்திலும் இரண்டிரண்டு குணங்களைப் பிரகாசிக்கும்.

விபவமாவது:-வ்யூஹத்தில் அநிருத்தனிடத்தில் நின்றும் உண்டான ராம கிருஷ்ணாதி ரூபங்களை யுடையவனாயிருக்குமிருப்பு. இவைகள் பூர்ணாவதாரமென்றும், ஆவேசாவதாரமென்றும் இரண்டு வகையாயிருக்கும். அவற்றுள், பூர்ணாவதாரமாவது:-அவதாரவிக்ரஹங்களில் ஜீவத்வாரா அதிஷ்டாதாவாயிருக்கையன்றிக்கே தானே அதிஷ்டாதாவாயிருக்கை. ஆவேசாவதாரமாவது:-விக்ரஹத்துக்கு அதிஷ்டாதாவான ஜீவனிடத்தில் விக்ரஹவிசிஷ்ட ஸ்வரூபத்தாலும் கேவலசக்தியாலும் ஆவேசித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு. பூர்ணாவதாரம் ராம கிருஷ்ணாப்யவதாரங்கள். ஆவேசாவதாரங்கள் பரசுராம, பலராமாப்யவதாரங்கள். சக்தியாவேசரூபங்கள் ப்ருஹ்ம ருத்ராதிசன் வ்யாஸார்ஜுநாதிகள். இவைகளில் பூர்ணாவதாரமான் ராமகிருஷ்ணாதி விக்ரஹங்கள் அப்ராகிருதங்கள்.

அந்தர்யாமியாயிருக்கையாவது:- ஸமஸ்தசேதனர்களுடைய ஸ்வரூபங்களிலும், அசேதனங்களிலும் சேதனத்வாராவும், ஸாக்ஷாத் தாகவும் பிரத்தியேகம் பரிஸமாப்பவர்த்தியா யெழுந்தருளியிருக்கு

மிருப்பு. இது எதுபோலென்னில் ஜாதி பதார்த்தம் ஒன்றாகவேயிருந்தாலும் வ்யக்திகள் தோறும் பிரத்தியேகம் பரிஸமாப்பவர்த்தியாயிருக்குமாப்போலே யென்க. இந்த விஷயம் “சுருதேஸ்து சப்த மூலத்வாத்” என்கிற ஸூத்ரவ்யாக்யானாவஸரத்தில் வேதாந்ததீபத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் ஸ்பஷ்ட மாயருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தர்யாமியதிகரண சுருதப்ரகாசிகையில் “ய:ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் யஜுத்ம நிதிஷ்டந்” என்றுப்ருதிபர்யாயம் யத்சப்தத்தைப்பிரயோகித்திருப்பது பகவத் ஸ்வரூபம் வஸ்துக்கள் தோறும் பூர்ணமாயிருக்கு மென்பதை ஜ்ஞாபிக்கைக்காக என்றும், இப்படியேவேதார்த்த ஸங்க்ருஹசுருதப்ரகாசிகையிலும் சொல்லப்பட்ட தென்றும் அறியலாம். ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனத்தில், அத்வப்பரிச்சேதத்தில் ஜ்ஞானம் நிரவயவத்ரவ்யமர்கையால் ப்ரத்யேகம் த்ரவ்யங்களில் பூர்ணமாக ஸம்பந்தித்திருக்குமென்றும், இப்படியே ஈசுவரஸ்வரூபமும் வஸ்துக்கள் தோறும் ஜாதிபோல் பூர்ணமாக வர்த்திக்கு மென்றும், இப்படியே பாஷ்யகாரர் வேதாந்ததீபத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார் என்றும் தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கிறார். அன்றியும் க்ருத்ஸ்வப்ரஸக்தி அதிகரண சுருதப்ரகாசிகையிலும், “சரீர்யம்சல்ய ப்ரதிவஸ்து பரிஸமாப்பவர்த்தித்வாத்” என்றே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படியிருக்க ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் “ஈசுவர ஸ்வரூபம் வஸ்துக்கள் தோறும் பூர்ணமாக வர்த்திக்குமென்றால் பேதாபேதவாதம் போல் விருத்தஸமுச்சயமேற்படும். ஆகையால் அது அநுபபந்நம்” என்று தேசிகன் அருளிச்செய்திருப்பது அர்வாருஹ்யவாதமர்கக் கொள்ளத்தக்கது. சாஸ்த்ரத்தாலேயே அறிய வேண்டிய அர்த்தங்களில் யுக்தி விரோதம் கூடாதென்பது “சுருதேஸ்து சப்த மூலத்வாத்” என்கிற ஸூத்ரத்திலும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் பலவிடங்களிலும் காணலாம். இப்படியே நிரவயவத்ரவ்யங்களில் அந்த:ப்ரதேசமில்லாமையால் அந்தர்வ்யாப்தியில்லை யென்றும், விபுத்ரவ்யங்களில் பஹி:ப்ரதேசமில்லாமையால் பஹிர்வ்யாப்தி கூடாதென்றும் சொல்லுவது “அந்தர் பஹி:ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தித:” “யஜுத்மநி திஷ்டந் யஜுத்மநோ அந்தர:” என்கிற சுருதி வாக்கியங்களால் ப்ரமர்ண விருத்தமாம். ப்ரமாண பெலத்தால் ஈசுவரவ்யாப

நத்துக்கு யோக்யமான அந்த: ப்ரதேசமும் பெஹி:ப்ரதேசமும் உண்டென்றே கொள்ள வேணும். இந்த விஷயத்தை சுருதப்ரகாசிகையில் “யஜுத்மநிதிஷ்டர்” என்கிற வித்தால் வேத்யாம் அக்திஸ்திஷ்டதி எனனு மாப்போலே பெஹிர்வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிற தென்றும் “ஆத்மநோந்தா:” என்கிற வித்தால் திலேதைலம் திஷ்டதி என்னுமாப்போலே அந்தர்வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும், அருளிச்செய்திருக்கிறார். இங்ஙனமன்றிக்கே “அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷ:” என்கிற சுருதியின்படி உபாஸகாநுக்கிரஹார்த்தமாக ஹ்ருதயகமலத்தில் விக்ரஹவிசிஷ்டனாக இருக்கும்படி அந்தர்யாம்ய வஸ்தையில் ப்ரகாரபேதமாயிருக்கும். இந்த விஷயம், “ஹ்ருத்யபேக்ஷ்யாது மதுஷ்யாதி காரத்வாத்” என்கிற ஸூத்ரத்திலும், “நிறைந்தவன்பழி” “வெள்ளைச்சரிசங்கொடு ஆழியேந்தி” என்கிற பாக்ரங்களுடைய வ்யாக்யானங்களிலும் கண்டு கொள்வது.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமை.

வாணீ ச்ரேணீ யதீயா நிகில குமதி ஹ்ருத்ருட முலாத் காடத்வாம்தம் வித்வம் ஸயந்தீ புதஜன ஹ்ருத்யா மோத மாபாதயந்தீ ப்ராசீ நாசார்ய வாசா மதிகஹந மஹாஸார ஸர்வஸ்வதாத்ரீ ஸர்வோத் கர்ஷேண லோகே ஜயதி நரஹரிர் தேசிகேந்திரோ கதிர்மே அனந்தசைல நிலயம் அனந்தார்ய குரோ: ப்ரியம் அநந்த குணரக்தாப்திம் அநந்தம் பாவயே ஹ்ருதி,

‘ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தார்தம் அநாதி, என்ற விஷயத்தில் அடியேனுடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டினவரை முந்தியே சிலவிண்ணப்பிக்க நேர்ந்தன. இனி அந்த விர்த்தார்தத்தில் ஊற்றங்கொண்ட பெரி

யோர்களின் பெருமையை ஒருவாறு எடுத்துரைக்கலாமென்ற கருத்துடையேன், ஆனால், அது அறிவுடையார்க்கும், அவனுக்குமே எட்டாத விஷயம். ஆகிலும் பூனையின் குட்டி பற்கடலருகே செல்லுமாகில் தன்னுடைய ஆசை தீருகைக்கு அதைச் சிறிதேனும் அருந்தியல்லது நில்லாதவாறே அடியேனும் பிரவர்த்திக்கிறேன். ‘ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தார்தம் அநாதி’ என்பதை நிரூபித்தபோது விஷ்ணுஸம்பந்த முடையாரே வைஷ்ணவர்களென்றும், அந்த ஸம்பந்தம் அகல்நூலத்துள்ளார் அனைவர்க்குமே உள்ளதாகையால் யாவரும் வைஷ்ணவர்களென்றும், அறியாது ஒழுகும் முறையால் அல்லாதாரென்னும் வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டதென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டன.

இனி விஷ்ணுஸம்பந்தம் பெற்றுடையோம். என்கிற அறிவே வைஷ்ணவர்கள் என்கைக்குக் காரணமாகக் கட்டியபடியால் அந்த அறிவினுடைய அவஸ்தா விசேஷத்தால் அஃதாவது அறிவு உருமானுந் தன்மையால் இவன் பத்துவிதமான தன்மை அடைகிற படியையும், பின் அது பிரேம ரூபமாகும் போது (ஸ்நேஹரூபமாகும் போது) உண்டாகும் இரண்டுவிதமான நிலைகளையும் எடுத்து விளக்கிப் பின் எம்பெருமானுக்கு வைஷ்ணவர்களிடத்தில் உண்டான ஆதரத்தையும், அவர்களுக்கு எம்பெருமான் கொடுத்திருக்கும் தரத்தையும், நன்மையை விரும்புவானொருவன் அவ்வைஷ்ணவர்களின் அபிமானம் பெறுவானாகில் அவ்வபிமானம் எம்பெருமான் ‘க்ஷிபாமி’ (ஸம்ஸாரத்தில் தள்ளுவேன்) என்று சீறியபோது அநர்த்தம் வராமல் தடுத்து உய்விக்கும் என்பதையும், அவர்கள் திறத்தில் அநிஷ்டமான கார்யத்தைச் செய்வதால் உண்டாகும் அநர்த்தங்களையும், எம்பெருமானுடைய சம்பந்த முடையார் எக்குற்றவாளரேயாகிலும் அவர்கள் திறத்தில் கூசியிருக்கவேண்டும் என்பதையும், தரும புத்திர ராஜஸூயம், காண்டவதஹநம், அம்பரீஷ உபாக்யாநம், இரண்யாவண சிசுபால அர்ச்சன பாத சரித்திரம், சக்கரவர்த்தி மஹாராஜர் விருததார்தம், மண்கே உபாக்யாநம் என்ற இவற்றால் தெரிந்த வரை எடுத்துக்காட்டலாமென்று உறுதிக்கொண்டு இழியலானேன்.

“அத்வே ஷச்சாநு கூவச்ச திவ்ய நாம-தரஸ்ததா,
சக்ராங்கி மந்த்ரபாடி வைஷ்ணவச்ச தத: பரம்.”

“ஸ்ரீ வைஷ்ணவ இதி க்பாத: ப்ரபந்ந: ததநந்தரம்
ஏகாந்தீ பரமைகாந்தீ தசைதே வைஷ்ணவா ஸ்ம்ருதா:”

முன் பத்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்ட வைஷ்ணவர்கள் இந்த
சுலோகங்களால் குறிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் த்வேஷமில்லாதவன்,
அநுகூலனாயிருக்கும்வன், திவ்ய நாமத்தைத் தரிக்கும்வன், சக்
ராங்கி, மந்த்ரபாடி, வைஷ்ணவன், ஸ்ரீ வைஷ்ணவன், ப்ரபந்நன்,
ஏகாந்தி, பரமைகாந்தி, என்று சொல்லப்படுகிற பதின்மர்களாம்.

பத்துவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட வைஷ்ணவர்களுக்குள்ள
த்வேஷமில்லாமை முதலிய ஜ்ஞானமானது உருமாறிவரும்போது
ஸ்நேஹம், பக்தி ப்ரீதி, என்கிற பல பெயர்களைப் பெறுகிறது. எம்
பெருமானுடைய ஜ்ஞானம் - நமக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையால்
உண்டாருமேயானால் அது உருமாறிவரும்போது நாளடைவில் கீழ்ச்
சொல்லப்பட்ட பத்துப் பிரிவுகளையும், பின் அது பக்தியாக உரு
மாறும் போது இரண்டு பிரிவுகளையும்வி னைவிப்பதாகும். அக ஜ்ஞானத்
துக்கு ஜ்ஞானாவஸ்தை என்றும், பக்தியவஸ்தை என்று உ ருண்
டவஸ்தையுண்டு. ஆக பக்தி யென்றும், ஜ்ஞானமென்றும் சொல்வன
ஒன்றையே குறிப்பிட்டுக் காட்டியதாகும். அந்த பக்தியானது
முதலில் விசுவாசம் (பரலோகம், தெய்வம், சாஸ்திரம் என்ற இவை
கள் ஸத்யம் என்னும் நம்பிக்கை) என்கிற பெயரால் வழங்கப்பட்டுப்
பிறகு சாஸ்திர பரிசயத்தாலாவது சாஸ்திரமறிந்த பெரியோர்களின்
பழக்கத்தினாலாவது வளர்ந்து மேன்மேல் விளக்கத்தை யடையும்
போது பல பெயர்களைப் பெறுகிறது.

அப்போது உபாயமான பக்தி என்றும், பலமான பக்தி யென்
றும் பல பிரிவுகளையடையும். எவ்விதமான நன்மையாவது உயர்த்தி
யாவது அடைய வேண்டுமானால் அதற்கு எம்பெருமானிடத்திலுண்
டான பக்தியே சிறந்ததொரு வழியாகும். இப்படி இம்மையிலும்,
மறுமையிலும் எவ்வித பெருமை யடைவதற்கும் பக்தியே சிறந்த
காரணமாயினும் அந்த பக்தியில் விளையும் மற்ற நன்மைகளைவிட

பகவதநுகூலனாய் வர்த்திப்பதே ஒருவனுக்கு உண்மையான உயர்த்தி
யாகும். அப்படி பகவதநுகூலனாய் வர்த்திக்கும் நிலையில் பக்தி
ஜ்ஞானரூபமாகும் போது கீழ்க்குறிப்பிட்டபடி பத்துவிதமாகும்.

அவற்றுள் அத்வேஷனாகையாவது:— எம்பெருமானையும்,
அவனடியாரையும் கண்டுத்வேஷங்கொள்ளாதிருத்தல். த்வேஷ
மில்லாதிருக்கின்றமாத் திரத்தாலே வைஷ்ணவத்வ ஸித்தியுண்டாமோ
வென்னில்? இவன், நெடுநாள் எம்பெருமான் குணங்களும், பெயர்
களும் செவிப்பட்டவாறே த்வேஷத்தைச் செய்துபோந்தவன். த்வேஷ
முள்ளபோது நன்மையடையும்வழி புலப்படமாட்டாது. அது மாறிய
பொழுது நன்மையடைதற்கு ஏற்பட்டவழியில் முதலடியிட்டவ
னாகிறான். ஆதலால் இந்த யோக்யதை மாத்திரத்தால் அத்வேஷ
வைஷ்ணவத்வ ஸித்தியுண்டாகத்தடையில்லை. இந்த வைஷ்ணவத்துவ
ஸித்தியுடையவன் வழி தெரியாது அலைந்துதிரியும் மற்றவர்களிலும்
உயர்ந்தவனாகமதிக்கப்படுவான்.

அநுகூலனாகையாவது:— எம்பெருமானுக்கும், அவனடியார்
களுக்கும் நல்லவனாயிருத்தல். இவனுக்குப் பெரியார் விஷயத்தில்
நல்லவனாயிருக்கவேண்டுமென்ற நினைவுண்டாகையால், த்வேஷ
மில்லாமை மாத்திரமேயுள்ள அவனிலும் இவன் சிறந்தவனாவான்.

திவ்ய நாமதரனாகையாவது:— எம்பெருமானுடைய திருநாமத்தைத்
தனக்குப் பெயராகக் கொண்டிருக்கை. இங்கு, பொண்டாவாக
தேவனைப்போலல்லாமல் அன்புமுன்னாக எம்பெருமானுடைய
பெயரைக் கொண்டவனைக் குறித்தபடி. அநுகூல வைஷ்ணவனைக்
காட்டிலும் இவனுக்கு எம்பெருமானிடத்திலும் அவனடியாரிடத்
திலும் பிரீதியிருப்பதோடு அவர்கள் பூஜயர்களென்ற எண்ணமும்
விஞ் சியிருக்கும். அதனால் அவர்களுக்குத் தாழ்ந்தவனென்ற
எண்ணமும் தன்னடைவேயுண்டாகும். பின் தன்னைத் தாஸனாக
நினைப்பான். தாஸன் எஜமானனுடைய பெயரை மார்பிலேறிட்டுக்
கொள்ளுதல்போல இவன் எம்பெருமானுடைய பெயரையேறிட்டுக்
கொண்டவனாவான். தாஸத்வத்திற்கிசைந்த இவன் சிறந்தவனென்னத்
தட்டில்லை.

சக்ராங்கியாவான்:— வைஷ்ணவனுக்கே உரியதான சங்கசக்ரங்களைத் தோள்களிலும், துளஸீநிஞ்சு மாலைகளைக் கழுத்திலும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவன். இவன் இந்த அடையாளங்களைத் துக் கொண்டிருக்கும்போது இவனிடத்தில் எம்பெருமான் உரியனாக நில் நன்குவிளங்கும். இங்ஙனம் உரியனாய்வுக்கும் நிலையைப்பலருமறிய வேண்டி மேற்கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டிள்ளவனாகையால், இவன் தேவதாந்தர ஸம்பந்தத்தில் அருவறுப்புடையவனாயிருப்பான். இப்படித் தெய்வமொருவனென்ற தெனிவுடையவனாதலால் இவன் நாமதாரியிலும் சிறந்தவனாவான்.

மந்த்ரபாடியாவான்:— ஈசுவரவியஷஜ்ஞாநமே காமமாய்வினைய அதனால் 'அவனைப் பெற்றன்றித்தரியேன்' என்ற நிலைமையடைந்து அதற்குரிய சலபமான உபாயம் யாதென ஆராய்ந்து அஷ்டாக்ஷர முதலிய பகவந்மந்த்ரங்களை ஜபித்துக்கொண்டிருப்பவன். இவன் 'ஈசுவரனைப் பெற்றாலன்றித்தரியேன்' என்ற ஆசையிக்குடையவனாதலால் முற்கூறப்பட்டவனிலும் சிறந்தவனாவான்.

வைஷ்ணவனாவான்:— இதரவிஷயங்களிற்பற்றற்று, எவ்வனக்கடினோபாயங்களைச் செய்தேனும் ஈசுவரனையடையவேண்டும் என்ற ஆசையதிகரித்து உபாயபக்தியை அநுஷ்டிக்கும்வன். இவன், இதரவிஷயங்களில் ஆசையற்று, ஈசுவரவிஷயத்தில் தீவிரமான பக்தியுடையவனாதலால் முற்கூறப்பட்டவனிலும் சிறந்தவனாவான்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவனாவான்:— பகவதவிஷயமான காமம் முதிர்ந்து தேஹபந்துக்கள் விஷயத்திலும் அருவறுப்புடையவனாயிருப்பவன். இவன், தன் உறவினரிடத்திலும் ஆசையற்றவனாதலால் முற்கூறப்பட்டவனிலும் சிறந்தவனாவான்.

ப்ரபந்நனாவான்:— தேஹஸம்பந்தத்தால் அறியாமலாவது, மறந்தாவது வரக்கூடிய விஷயந்தர ஸம்பந்தம் மறுவலிடாதபடி விட்டு ஸாதனபக்தியில் ஊற்றங்கொண்டிருப்பவன். இவன் தன் தேஹஸம்பந்த விஷயத்திலும் அருவறுப்புடையவனாதலால்,

முற்கூறப்பட்டவனிலும் சிறந்தவனாவான். உபாயமான புக்தியில் ஊற்றங் கொண்ட இவனை ப்ரபந்நனென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னில்? உபாயபக்தியில் அர்வயிக்குமவனும், அந்தபக்தி பூர்த்தியடைய வேண்டி அதுக்கு அங்கமாக ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அந்த ப்ரபத்திக்கு எல்லாக்காமங்களையும் விடுகை அங்கமாகும். ஆகையால் எல்லாக்காமங்களையும் அடியோடு விட்டு பக்தியில் ஊற்றங் கொண்டவனை இங்குக்குறித்தபடியால் கூடுமென்க.

ஏகாந்தியாவான்:— உபாயாரந்த்ரங்களை வாஸனையோடேவிட்டு எம்பெருமானையடைய அவனை உபாயமெனக் கொண்டவன். முற்கூறிப்பட்ட அதிகாரி ஸர்வேசுவரனை உபேயமாக (பலமாக) க்கொண்டவனெயன்றி உபாயமாகக் கொள்ளவில்லை. இவன் ஈசுவரனை உபாயமாகவும், உபேயமாகவுங்கொண்டு பற்றினவனாதலால் அவனிலும் இவன் சிறந்தவனாவான். இவன் ஸ்வகத ஸ்வீகார நிஷ்டனாவான். அஃதாவது தானே எம்பெருமானை உபாயமாகப்பற்றியிருத்தல்.

பரமைகாந்தியாவான்:— எம்பெருமானைத்தான் பற்றாமல் அவனை தன்னைக்கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நினைவுடையவனாயிருப்பவன். இவ்வதிகாரி தானாக அவனைப்பற்றும்போது பலம் தனக்கு என்கிற எண்ணமும், அதுக்காக யத்தனிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணமும் உண்டாகும். அப்போது தான் என்கிற அஹங்காரம் ஒழிந்ததாகாது. மேலும் அவன் ஸ்வாமிநாம் அவனுக்கு ஸ்வத்தாய்ப் பரதந்தரனாயிருக்கும்வன். ஸ்வத்துக்கு ஸ்வாமியையடைய யத்தனமில்லை. ஸ்வாமி ஸ்வத்தைக்கைவிடான். அவனுக்கு நம்மையடைய வேண்டிய யத்தனம் தன்னடையே உண்டு. நமக்கு இசைந்திருக்குந் தன்மையே அமையும். துரும்பு நறுக்கவும் ப்ராப்தி இல்லை என்ற அத்யவஸாய பூர்த்தியுடையவன். அஃதாவது:— ஊற்றத்தின் எல்லை

யில் நின்றவனால்தான் முற்கூறிய அதிகாரியிலும் சிறந்தவனாவான். இவ்வதிகாரியே பரகதஸ்வீகாரமுடையவன். அல்தாவது:— ஈசுவரனே தன்னைக்கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்துடையவன்.

இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளில் எல்லாக் காமங்களையும் விட்டு, எம்பெருமானையே பலமாகப் பற்றியிருக்கும் தன்மையுடைய அதிகாரிகள் மூவர். அவர்களாவார் பக்தியே உபாயமாக அதுஷ்டிக்கு மவனும், எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கும் ஸ்வகதஸ்வீகார நிஷ்டனும், அவன் விஷயீகரிப்பதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் ஸ்வப்ரவர்த்தியில்லாத பரகதஸ்வீகார நிஷ்டனும் என்ற இம்மூவர். இம்மூவருள் ப்ரபந்தன், ஏகாந்தி என்ற இவ்விருவரும் “சாஸ்திர பலம் ப்ரயோக்தரி” (சாஸ்திரா நுஷ்டர்னத்தா லுண்டர்கும் பலம் அதையதுஷ்டிக்குமவனுக்கேயுள்ளதாம்.) என்ற முறைப்படி பல்மும் அதையடைவதற்குரிய முயற்சியும் நம்முடையனவாம் என்ற நினைவுடையவர்கள். மூன்றாமதிகாரியாகிய பரமைகாந்திக்கு இந்நினைவுகளில்லை. சேதனனுடைய மோகூர்த்தமாக யத்தனஞ் செய்யுமவன் ஈசுவரனையாவான். இவனுக்கு அவன் ப்ரவர்த்திவிலக்காமைக்கு அநுமதிமாத்திரமே வேண்டிவது. அந்த அநுமதிக்குத்தான் இவன் சரணாகதி ஏற்பட்டது. ஆகையால் இவனுக்கு மோகூர்த்த பலமும், யத்தனமுமில்லை. இவ்விரண்டும் இவன் விஷயத்தில் ஈசுவரனுக்கே உள்ளன. இவ்வாறு ஜ்ஞாந வஸ்தையில் வைஷ்ணவர் பதின் மராவாரொன்பது ஒருவாறு சீருபிக்கலாயிற்று.

(தேர்டரும்.)

காரப்பங்காடு,

ஸ்ரீ உப. வே. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியின் தமையனார் குமாரரும்

அந்தேவாசியுமான வெங்கடாசார்யர்

சேரங்குளம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேதாரமா நஜாயம:

கூடல் மான்மியம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திரு. தா. அப்பனையங்கார்

எழுதியது.

ஹரிஸமய திவாகரப் பிரகரம்.

மதுரை

மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிக்கப்பெற்றது.

1925.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விலை அனா 6.

முகவரை.

தேனருமகிழ்த்தொடைபலும்மவுலியும் திருக்கிளர்குழைக்காதும்
கர்னருமலர்த் திருமுகச்சோதியும்கயிரவத்துவர்வாயும்
மோனமாகியவடிவமும்மார்பமும்முத்திரைத் திருக்கையும்
ஞானதேசிகன்சரணதாமரையும்என்நயனம்விட்டகலாவே.

பூநீய: பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய், பூநீ வைகுண்ட
நிகேதனனாய், ஸர்வ ரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரன் தேசகாலாவதியின்
நிக்கே ஸகலரும் தன்னை ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, தன் அபரா
கருணையாலே ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாருடிக்கொண்டு, அர்ச்சக
பராதீனனாய் எழுந்தருளியுள்ள திவ்ய தேசங்கள் எண்ணில்லாதன
உள்ளன. அவைகளுள் ஆழ்வார்களால் மங்களாசாஸனம் செய்யப்
பெற்ற பெருமைபுடன் விளங்குவன ஒரு நூற்றெட்டுத் திருப்பதி
களேயாம்.

அந் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலும் பாண்டியநாட்டுள்ளவை
பதினெட்டு என்பர். மதுரை அல்லது கூடல் என வழங்கும்
திவ்ய தேசமும் அவற்றில் ஒன்றாக எண்ணப்படும் ஏற்றமுடை
யது. அதுவே, “கோழியுங் கூடலுங் கோயில்கொண்ட கோவ
லன்” எனத் திருமங்கையாழ்வாருடையடாடல்கொண்டது. அங்கே
எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமானுக்கு, பூநீ சுந்தரராஜன் என்றும்,
கூடலழகர் என்றும், *மல்லாண்டதோளர் என்றும் பல திரு
நாமங்களுண்டு. அங்குள்ள பிராட்டியின் திருநாமம் பூநீ மதுரவல்
லித்தாயாரென்பது.

அதுநிற்க: “பாண்டியன் கொண்டாடப்பட்டர்பிரான வந்தா
னென்று, பாண்டிய சங்கம் எடுத்தோத-வேண்டிய, வேதங்களோதி
விரைந்து கிழியறுத்தான்” என்கிறபடியே பெரியாழ்வார் பரதத்வ
நிர்ணயம் பண்ணியருளின ப்ரபாவமுடையதும் அந்தத்திருப்பதியே
யாகும். அன்றியும், “வேதத்துக்கோ மென்னுமதுபோல் உள்ள
துக்கெல்லாம் சுருக்காய்த், தான் மங்கலமாதலால்” என்னும்படி,
ஸம்ஸ்கருத வேதத்துக்கு ப்ரணவம்போலே த்ராவிட வேதமாகிய
திவ்யப்ரபந்தத்திற்குப் பாயிரமாயமைந்த திருப்பல்லாண்ட வ
தரித்த திவ்ய தேசமும் அதுவாயிற்றென்னில், அதன் பெருமை
ஒருவரால் பேசுந்தரத்தினதன்றென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ?

* மல்லாண்டதோளர் என்று மூலவரையும், கூடலழகர் என்று உத்
ஸவரையும் வேறுபிரித்து வழங்குவதும் உண்டு.

இன்னும், அவ்வூரில் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியுள்ள பெருமானைக் குறித்தே, “மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணு உன் சேவடி சேவ்வி திருக்காப்பு” என்று பெரியாழ்வார் மங்களா சாஸனம் செய்தார் என்பதும் ப்ரஸித்தம். பிற்காலத்தில் உடையவர் திவ்யதேச யாத்ரையாக மதுரைக்கு எழுந்தருளினவாரே, ‘திருப்பல்லாண்டவதரித்த ஸ்தலம்’ என்று அதனை மிகவும் ஆதரித்தருளி, பல்லாண்டதோளரைத் தாமும் ‘பல்லாண்டு பல்லாண்டு’ என்று மங்களாசாஸனம் பண்ணினார் என்று பின்னை லோகஞ்சீயர் அருளிச்செய்த ராமாநுஜார்ய திவ்ய சரிதையில் காணப்படுகிறது. நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதியில்,-

“வாழ்விப்பான் எண்ணமோவல்லினையிலின்னும்என்னை
ஆழ்விப்பான் எண்ணமோ அதறிமேன் — தாழ்விலாப்
பாடலழகார்புதுவைப்பட்டர்பிரான்கொண்டாடும்
கூடலழகாசின் குறிப்பு.”

என்று திவ்யகவி பின்னைப்பெருமானையங்காரும் திருவாய்மலர்ந்தரு ளினர். “புத்தூரான் பல்லாண்டு பாடவரும் மல்லாண்டதோள னடி பணிதல் செய்வாம்” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கும் இக் கருத்தே பற்றியுள்ளது.

அவை நிற்க. இந்த மதுராபுரின் மாஹாத்மயமானது அவ் டாதச புராணங்களுள் ஒன்றான ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில், பன்னி ண்டாண்டத்தியாயங்களுற் சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அதனை மூலமாகக்கொண்டு, பிற்காலத்திற் சிறந்த புலவர் ஒருவ ரால் “கூடற்புராணம்” என்று ஒரு நூல் தமிழில் கவிஞரமாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது. அதுவும் சமீபகாலத்தில்தான், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால், செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டது.

அதனை இயற்றிய ஆசிரியரது ஊர், பெயர் முதலியன ஒன்றும் விளங்கவில்லை. ஆயினும் அதில் அமைந்துள்ள சொல்லணி, பொரு ளணி, கற்பனை முதலிய பல நயங்களையும் நோக்குமிடத்து, அது ஒரு சிறந்த நூலேயாகுமென்பது சிறிதும் ஐயமின்றித் தெளியக் கிடக்கிறது. அன்றியும் அது முதனூலாகிய வடமொழிப் புரா ணத்தைப் பெரும்பாலும் தழுவினே செல்லுகின்றதென்பதும் அறி யத்தக்கது. ஆனாலும், தமிழ்ப்புராண முறைக்கேற்ப, சுவை பயக்குமாறு ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், நீர் விளையாடல், உண்டாட்டு முதலிய சிற்சில பகுதிகளே அதனுள்

மிகுத்துக் கூறப்பட்டனபோலும், அந்நூல் பதினைந்து படலங் களில் எழுநூற்றைம்பது செய்யுட்களுடையதாகப் பாடப்பட்ட டிருக்கிறது. அப் பதினைந்து படலங்களும் கருதகாண்டம், திரேத காண்டம், தவர்பரகாண்டம், கணிகாண்டம் என்னும் நான்கு காண் டங்களில் அடங்குகின்றன. அவ்வக் கதைகள் நிகழ்ந்த காலம் பற்றி அவ்வக் காண்டங்கள் பெயர்பெற்றனவென்று தோன்று கிறது. அதனால் ஈசன் தவம்புரிதல் முதல் காசிபன் முதலாய் னார் வரம் பெறுதல் ஈராகவுள்ள செய்திகள் கருதயுகத்தில் நிகழ்ந் தன என்றும், பிருதுச்சக்ரவர்த்தி புஜித்தலும், காலநேமியை வதைத்தலும் திரேதாயுகத்தில் நிகழ்ந்தன என்றும், புலஸ்தியருக் குப் புதல்வனை யளித்தலும் அம்பரீஷனுக்கு அருள்புரிதலும் துவா பாயுகத்தில் நிகழ்ந்தன என்றும், ஊர்வசி சாபரீங்குதல் முதல் பட் டர்பிரான் பொற்கிழி பெறுதல் முடியக் கலியுகத்தில் நிகழ்ந்தன என்றும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இனி, அக் ‘கூடற்புராணம்’ தமிழ்ச்செய்யுள் ந டையிற் பரிற்செயுடையார்க்கன்றி எல்லார்க்கும் வளிகிற் பொருள்விளங்கா திருப்பது கருதி, அதனையே ஆதாரமாகக்கொண்டு ‘கூடல்மான் மியம்’ என்னும் பெயருடன் இச்சிறு புஸ்தகம் இப்பொழுது என் னால் எழுதலாயிற்று. இது தனக்கு மூலமான கூடற்புராணத் தின் போக்கைப் பெரிதும் அடியொற்றிச் செல்லுவதாயினும், வசன நடைக்கேற்பச் சிற்சில மாறுதல்கள் இதன்கண் இன்றியமை யாவாயின. என்றாலும் மூலத்தில் இவ்வாத விஷயங்கள் சிறிதே னும் இதிற்புகுத்து எழுதப்படவில்லையென்று உறுதியாய்ச் சொல் லலாம். அது நிற்க.

மிகச்சிற்றறிவுடைய என்னால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இக் காரி யத்தில் எண்ணில்லாத பிழைகள் இடம்பெற்றுள்ளனவென்பது சொல்லாமையே அமையும். ஆதலால் அக்குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு கற்றறிந்த பெரியோரைப் பலமுறையும் பணி வுடன் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இச்சிறு கைங்கர்யத்தை அடி யேன் இ யற் று மாறு அதுக்ரஹித்த ஸ்ரீ கூடலழகப் பெருமா னுடைய திருவடிப்போதுகளையே எப்போதும் சிந்தித்து வாழ்த் துவேனாக.

மதுரை,
10—2—25.

இங்ஙனம்,
திரு. நா. அப்பனையங்கார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கேபாலசமுத்திரம் வணங்கல் துமிசிரியர்

பூமத். ரெ. ராமையங்காரவர்கள் இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

பாடல்

சிறுமக னுறையும் செந்தேன் பில்கய

மருவளர் தளவ மாலைமார் புகழும்

சதுமுகத் தொருவனும் புதுமலர்க் கொன்றை

மதியொடு மிலேச்சிய நதிபொதி சடையனும்

அருக்கர்பன் னிருவரும் உருத்திரர் வசுக்கள்

மன்பதை வெள்ளம் மாமுனி யீட்டமற்

றியாரு மியாவும் எவ்வகை உலகும்

தந்தருள் உந்தி அந்தா மரையும்

மூவுல களந்த சேவடி மலரும்

ஆழி முதல ஐம்படை தாங்கிய

பாழியர் கோளம் ரேமூல குந்தொழும்

பத்தமிக் குயர்ந்த உத்தமக் கவிகள்

பதினமரும் பணித்த பாடற் தீந்தேன்

பருகிக் களிகூர் இருகுழைக் காதும்

அண்டம் அனைத்தும் உண்டசெவ் வாயும்

உடையான் அசுரர்க் குடையான் குன்றக்

குடையான் முத்திக் கொடையான் அத்தி

நிலை கட்டு மூலமேயென்றோலமிட் பரற்றிய

புபங்கொலமுன் நின்றதன் ஆரிடர் களைந்த

பாங்கு ருபீதக் வாடைப் பெருமான் உறையும்

மேதகு வேங்கடம் விண்ணோர் ஏத்தும்

கச்சி அரங்கம் கவினவிடை மலைமுதல்

இச்சகம் எல்லாம் மெச்சபல் பதிகளுள்

வேதப் பொருளாய் விளங்குபத் திருமால்

ஆதியில் மீனாய் அவதரித் ததுவும்

சிருதமா லுநதி இருதலை யுறவதும்

மன்வி ராபிசெய் எவ்லையில் தவத்தால்

வந்தவ தரித்த மாநில மடந்தையைத்

தந்தையாய் வளர்த்த அந்தணர் பெருமான்

பாத்துவ நிச்சயம் பண்ணப் பெற்றதும்

திருப்பல் லாண்டின் பிறப்பிட மானதும்

கீரனே முதலோர் பேரவை இருந்தொண்

தீந்தமிழ் பலவாண் டாய்ந்த நற்பதியுமாம்

பாடல்சால் சிறப்பிற் கூடல்மா நகரின்

மான்மியந் தன்னை யாவரு மறியச்

சொற்பொருள் நயத்தொடு துய்யநன் னடையும்

கற்பனை அழகும் ஒப்பனை பிறவும்

பொற்புற விளங்கும் நற்றமிழ் நடையால்

அமைத்தனன் வாழி அந்தணர் மரபில்

பலர்புகழ் பெருமைப் பாரத்து வாசி

மதுரைமா நகரின் முதுதமிழ் வளர்ச்சி

கண்டிடு நான்கார் தண்டமிழ்ச் சங்கத்

தொண்டமி ழாய்ந்து கொண்டிசெந் தமிழும்

விளங்கஈற் றிருந்தே வளங்கொள்தொன் னூற்பொருள்

உளங்கொளப் பல்லோர்க் கொளிபெற உணர்த்தியும்

அரசினங் குரிசில்முன் பரிசில்கொண் டிலருந்

தீருநா ராயணன் எனப்பெயர் சிறந்தோன்

அன்னவன் தனக்குத் தன்னிகர் மகவாய்த்

தலப்பயனென்ன உலப்பவந் துதித்துச்

செப்புபல் கலைகளிற் றேர்ச்சியுற் றிலங்கி

ஒப்பில்பல் குணங்கட் குறையுளாய் விளங்கும்

அப்பனெனுமபெய ரறிஞ் தேறே.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
6	20	கரஹஸ்தம்	கரஹஸ்த்யம்
10	8	கொண்டதாசு	கொண்டதைத்
12	19	பொன்னுரைக்கிற்போல	பொன்னுறைக்காற்போல
17	22	காஞ்சிச்சுத்தன்	திருமால்
18	24	கௌஸ்தவாபரணம்	கௌஸ்தபாபரணம்
20	9	முதலான்	முதலான்
34	28	சாஃபுமும் சேர	சாஃபுமும் அடைய
38	25	கொண்டனையால்	கொண்டனையான்
39	25	குழந்தா திறுறு	குழந்தா தின்ற
40	27	அவன்	அவன்
42	8	மஹாத்ம்யத்தை	மஹாத்ம்யத்தை
43	28	அரசனிடம்	அரசனிடம்
51	2	உலகனைத்தையும்	உயிரனைத்தையும்

பக்கம் 17, வரிகள் 11, 12-ல் “அவன் இப்போது பாண்டிய
ஒட்டை அடைந்து அங்கயற்கண்ணி என்னும் பெயர்வாய்ந்து
விளங்குகிறான்” என்றுள்ள வரக்கியத்தை சீக்கிரிசு.

வினா எண் 14 டி 1 மீ.

ஸ்ரீ.சி.ஸ்ரீ.மாயா திருவருள்

இது ஒரு மாதிரித் தமிழ் மொழி.

இதில், நயிள நாயகிதக செஞ்சுத்தும்செரும், தத்வம்,
செருமம், ஒழுக்கம் முதலியவைகளும், வைஷ்ணவசம்பக்
பிசுள்ளினவளும், பொதுவிஷயங்களும், யாவரும் எளிதா
புரத்துகொள்ளும்படி எளிததமிழ்நடைபிள்ளமுதல்பெறும்.
ஆதலால் எல்லோரும் சந்தாதாசகர்கோ வெண்டுக்கிறேன்.

மாதம் ஒருமுறை வெளியாகும். சஞ்சிகை, அல்லாஹி தந்தை பிரின்ஸ்டனும் பி. 32 பி.கா.கா. (கி.)தாமிருக்கும். வருஷ சந்தா ரூ. 3-2-0, அங்கம் தேசக்காராது 2-1-0 தலிக்காப்பி 0-1-0.

அ.பி. சாந்தி பிரத்தியேகம்

விவரம்,

பத்திராதிபி.

ஹரிஸம்ப் திவாகரம் ஆபீஸ், மதுரை.

திருவள்ளூராகவிய ஸங்கீர்த்தனம்.

முதற்பாகம் புதிய ஸங்கீத புஸ்தகம்

இதில் துர்ஜிமட்டு நிவ் ப சோங்கனின் விதாய்மம்
ஸம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு, திசாவிடாதி பாஷைகளில் ம்ஸதம்
புரூபன் ஆகிய கித்தகளைகளைப் பிழிசூக்கின்றன. சென்டா
தூர்த்து பத்திரிகைபிழும் பிரபல் வித்வான்களாலும் புரூபம்
பட்டது. விலை ரூ 1-6-0.

T. K. S. ஸங்கீதகவி ராகவாசாரியர்.

Maran's Dog, Toronto, Canada

புதிதான பிள்ளை.

இது, உயர்ந்த கண்ணங்கொள்ளும், தக்க முயினைகளால்
 லும் பன்முறை ஆராய்ந்து சித்தப்படுத்தப்பட்டது; கடிபயம்
 96-ம் நன்னுகக் கண்டிக்கும்; கைகண்டது; வாய்க்கிவிடாமல்
 ய் னது; 6 வேளை உபயோகித்தால் இதின் குணமறியலாகும்.
 துந் மண்டலம் அருந்தினால் முற்றிலும் குணமாய்க்கிடும்.
 குடிநீரைமுதல் யாவரும் உபயோகிக்கலாம். குளிர்ந்த நீரின
 லாவனபானஞ் செய்தலும், பழஞ்சேறலுண்டலும் கூடலாம்.
 கரையம் 6 வேளைக்கு ந 1. 40 நாள் 30 வேளைக்கு ந 10.

வினாக்கள்:—

காருண்ய புர்ன நிலயம்,

49 ஸ்ரீ பெருமாள் கோவில் தெரு, மதுரை.

d by Maran's Dog, Toronto, Ca